

0

“És un orgull tenir un fill i ser actriu porno”

Als seus trenta-tres anys, i després d'una retirada professional, l'actriu porno holandesa Zara Whites ha tornat al cinema X. Convertida en la reina europea d'aquest gènere durant els anys noranta, Whites va imprimir a les seues pel·lícules un segell d'elegància i sofisticació.

Entre 1990 i 1993 l'holandesa Zara Whites, el vertader nom de la qual és Amy Kooiman (Rotterdam, 1968), va intervenir en unes cinquanta pel·lícules pornogràfiques. Algunes s'han convertit en clàssics indiscutibles del cinema X, com *La casa de los sueños*, d'Andrew Blake. Zara esdevingué una de les grans estrelles d'un gènere que, fins llavors, no havia eixit del gueto. El seu físic estilitzat, l'elegància i la versilitat a l'hora de rodar qualsevol escena sexualment compromesa li feren guanyar-se el favor de la crítica i del públic.

Retirada del porno en 1993, Zara va provar fortuna en altres àmbits laborals. Durant uns quants anys va presentar un programa per cable per a la televisió francesa i fins i tot va arribar a enregistrar dos discos de música house.

Però, marcada pel seu passat com a estrella pornogràfica, aquesta actriu ha tornat als platós aquest mateix any per protagonitzar dues pel·lícules classificades X: *La domadora* i *Divina*. Aquest darrer film, dirigit per Mario Salieri i distribuït en vídeo per l'empresa d'Almassora (Plana Baixa) Negro y Azul, està considerat com la major producció europea de la història del cine porno. En la darrera edició dels premis que anualment concedeix la valenciana *Cartelera Turia*, Zara Whites va ser elegida millor actriu X europea de l'any per aquest film.

—Per què ha decidit retornar al cinema porno?

—Perquè em va sorgir una oferta que era molt difícil de rebutjar. *Divi-*

na és una gran producció, amb un pressupost molt elevat. Hi han participat més de quaranta actors professionals de primera fila i han intervingut més de dotze mil extres. La història, la d'un cantant que triomfa en el món del pop, és bastant autobiogràfica, i el director, Mario Salieri, és un dels millors i més creatius que ara mateix hi ha en el gènere. Però he tornat imposant unes quantes condicions en el meu contracte: jo mateixa m'encarregaria de compondre les cançons de la banda sonora i no participaria en cap número explícit amb actors masculins. Solament amb xiques.

—Després de retirar-se del porno, va intentar obrir-se camí en el món televisiu i en el de la cançó. El seu passat com a actriu de cinema X va ser un entrebanc?

—Per descomptat. Les actrius porno hem de carregar amb aquesta etiqueta la resta de les nostres vides. Vaig enregistrar dos discos, però tingueren molts problemes de distribució per culpa del productor. També vaig intentar rodar dos films “convencionals”, però els mateixos actors i els productors, que al començament et reben cordialment, després sempre es mostren distants i en acabat et donen l'esquena. Estan convençuts que algú que haja fet porno donarà mala imatge en la seua pel·lícula. El cinema *hardcore* m'ha tancat moltes més portes de les que m'ha obert.

—Actualment, és casada i té un fill. Com compagina el fet de ser mare i actriu porno alhora?

—Prou bé. Em sent orgullosa de fer

Zara Whites és una de les actrius porno més elegants i admirades del panorama internacional. El seu retorn ha estat aplaudit pels admiradors d'aquest gènere.

el que faig, i si el dia de demà el meu fill vol ser actor porno, l'ajudaré en tot el que pugui. Quan jo vaig entrar en el negoci del cinema per a adults, el 1990, li ho vaig dir a ma mare després d'haver rodat el meu primer film als Estats Units, i ella va reaccionar molt bé. Em va dir que sempre em faria

costat. De fet fa poc hem obert una direcció en Internet a través de la qual venem objectes eròtics.

—Després de triomfar en el porno europeu, va decidir treballar als Estats Units. Va ser una experiència positiva?

—Sí, sens dubte. Allí guanyava molt més diners i les condicions laborals

eren molt més confortables. A més, vaig tenir la immensa fortuna de treballar amb directors tan prestigiosos i elegants com Adrew Blake, que és el que més bella m'ha tret mai en un film *hardcore*. Totes les actrius que treballen amb ell són espectaculars, i ell les fa més boniques encara. És un realitzador amb un estil molt eròtic. Va ser fotògraf per diverses revistes eròtiques molt elegants, i les imatges de les seues pel·lícules són com de revista, però en versió *hard*.

—Quina és la diferència entre el porno europeu i l'americà?

—A Amèrica hi ha so directe durant el rodatge, es fan servir el mateix tipus de càmeres que en els films "convencionals" de Hollywood i es treballa més tranquil·lament. Europa és una altra cosa. Jo he arribat a treballar en pel·lícules en què les actrius no teníem ni tan sols un bany per a llavar-nos. I els films nord-americans són menys agosarats sexualment que els europeus, supose que per la llei.

—Com és el negoci del porno per dins?

—Depèn de les persones amb què et trobes. A mi, als Estats Units, em va encantar treballar perquè em semblava que estava rodant cinema convencional. Tot era molt professional. A Europa era diferent, molt dur: no hi havia horaris normals de feina, començàvem al matí i acabàvem al matí següent. Però, al cap i a la fi, ho feia perquè m'agradava.

Manuel Valencia

Les cobertes de la 'HISTÒRIA DEL MOVIMENT OBRER'

Els lectors d'EL TEMPS interessats a tenir les cobertes per a enquadrar els setze fascicles de la 'Història del moviment obrer' poden demanar-les, sense cap càrrec, d'alguna d'aquestes maneres:

- telefonant al 902 13 10 25
- enviant aquest anunci, per correu, amb les dades postals, a Av. del Baró de Càrcer, 40, 13a. 46001 València
- enviant-lo, per fax, amb les dades postals, al 963 534 569
- enviant un missatge electrònic, amb les dades postals, a eltemps@eltemps.com